

เนื่องจากเวลาใกล้เข้ามาแล้ว จงปลดปล่อยตนเองจากบ่วงพันธะที่มีขีดจำกัด และกลับมาสมบูรณ์และหัดเทียม

วันนี้ บาบาก็ได้เห็นลูกๆ ที่สมบูรณ์และหัดเทียมในทุกหนแห่ง มีเพียงลูกๆ ที่หัดเทียมเท่านั้นที่หลอมรวมอยู่ในหัวใจของพ่อ คุณสมบัติพิเศษของลูกๆ ที่หัดเทียมคือพวกเขาเป็นอิสระจากอุปสรรค เป็นอิสระจากความคิดที่เป็นบาป และมีความถ่อมตนและบริสุทธิ์อยู่เสมอ ดวงวิญญาณเช่นนี้เป็นอิสระอยู่เสมอ พวกเขาไม่ได้ถูกผูกมัดด้วยบ่วงพันธะที่มีขีดจำกัดใดๆ ดังนั้น จงถามตนเองว่า: ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีอิสระที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนี้หรือไม่? อิสระประการแรกคืออิสระจากจิตสำนึกที่เป็นร่างของลูก – ที่จะรับการคำนวณจากร่างกายของลูกเมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการ และกลับมาละวางจากร่างกายของลูกเมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการ อย่าให้ร่างกายดึงดูดลูก ประการที่สอง ดวงวิญญาณที่เป็นอิสระจะไม่อยู่ในบ่วงพันธะของธรรมชาติหรือชั้นสสารใดๆ พวกเขาจะเป็นอิสระจากธรรมชาติและชั้นสสารเก่าของพวกเขา พร้อมกันนั้น พวกเขาจะไม่ถูกดึงดูดเข้าไปหาผู้มีชีวิตทางร่างกายใดๆ ในความสัมพันธ์และในสายใยของพวกเขา ในขณะที่มีความสัมพันธ์และสายใยนั้น พวกเขาจะละวางและมีความรัก ดังนั้น ให้ตรวจสอบตนเองว่ามีอวัยวะเล็กๆ ใดที่ถูกมัดลูกไว้ในบ่วงพันธะหรือไม่? จดจำความเคารพตนเองไว้ ลูกคือผู้ทรงอำนาจ ตรีกาลดาชิ ตรีเนตร และสวาดาซานจักรดารี บนพื้นฐานของความเคารพตนเองนั้น อวัยวะทางร่างกายใดสามารถดึงดูดลูกของผู้ทรงอำนาจได้หรือไม่? ในขณะที่มองเห็นเวลาที่ใกล้เข้ามา ให้ตรวจสอบตนเองว่า ลูกสามารถเป็นอิสระจากบ่วงพันธะทั้งหมดภายในหนึ่งวินาทีได้หรือไม่? บ่วงพันธะเช่นนั้นยังคงอยู่หรือไม่? ข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติในการสอบผ่านข้อสอบสุดท้ายและกลายเป็นดวงวิญญาณอันดับหนึ่งคือ การสามารถที่จะจดจ่อจิตใจและสติปัญญาของลูกได้ทีใดก็ตามที่ลูกต้องการในหนึ่งวินาที และไม่ขึ้นๆ ลงๆ ตัวอย่างเช่น ลูกสามารถไปที่ไหนก็ได้ตามที่ต้องการด้วยร่างกายของลูกใช่หรือไม่? ในทำนองเดียวกัน ลูกสามารถทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพที่ลูกต้องการด้วยสติปัญญาของลูกได้หรือไม่? เช่นเดียวกับที่ทางวิทยาศาสตร์ที่ประกาศแสงหรือบ้านแห่งพลังเริ่มที่จะให้แสงหรือพลังในทุกหนแห่งในหนึ่งวินาทีทันทีที่ลูกเปิดสวิตช์ของมัน ในทำนองเดียวกัน เมื่อลูกเปิดสวิตช์ของความคิดของสำนักกู ลูกสามารถกลายเป็นประกาศแห่งแสงและบ้านแห่งพลัง และให้แสงและพลังแก่ดวงวิญญาณได้หรือไม่? เมื่อลูกได้รับคำสั่งให้กลับมาปราศจากร่างในหนึ่งวินาที ลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นใช่หรือไม่? หรือลูกจะต้องต่อสู้รบรา? การฝึกฝนนี้เป็นระยะเวลาที่ยาวนานจะเป็นประโยชน์อย่างมาก หากไม่ได้มีการฝึกฝนเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ลูกจะต้องใช้ความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลับมาปราศจากร่างในเวลานั้น เหตุนี้เองบัพดาตาจึงส่งสัญญาณนี้ให้แก่ลูก: ในขณะที่ทำการกระทำต่างๆ ตลอดทั้งวัน ให้ฝึกฝนสิ่งนี้ด้วย ต้องใช้พลังในการควบคุมจิตใจเพื่อสิ่งนี้ หากจิตใจของลูกอยู่ภายใต้การควบคุมของลูก อวัยวะทางร่างกายของลูกจะไม่สามารถมีอิทธิพลต่อลูกได้

เวลานี้ทุกดวงวิญญาณต้องการพรของพลังจากลูก ดวงวิญญาณทั้งหลายมีความปรารถนาอันบริสุทธิ์ต่อลูกดวงวิญญาณผู้ทรงอำนาจ: "โดยไม่ต้องให้เราพยายามใดๆ ปลดปล่อยเราด้วยพรของท่าน ดริชตีของท่าน และกระแสจิตของท่าน" เวลานี้ทุกคนเหนื่อยล้าจากความลำบากตรากตรำแล้ว ลูกทุกคนเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำแล้วใช่หรือไม่? หรือลูกยังต้องลำบากตรากตรำอยู่จนถึงตอนนี้? ก่อนหน้านี้ ลูกได้รับการบอกว่าวิธีที่ง่ายดายในการเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำคือการรักพ่ออย่างสุดหัวใจ ลูกดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหลายได้ให้สัญญาณในช่วงเวลาที่ลูกถือกำเนิดมา ลูกจำสัญญาณนั้นได้ไหม? เมื่อพ่อทำให้ลูกเป็นของท่าน และให้ลูกก็เกิดมาเป็นบราห์มิน สัญญาที่ลูกทุกคนให้ไว้สำหรับชีวิตบราห์มินของลูกคืออะไร? เป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น ลูกจำสัญญาของลูกได้ไหม? จำได้ไหม? ลูกพยักหน้าเห็นด้วย โอเค ลูกกำลังโบกมือของลูก ลูกจำมันได้อย่างมั่นคงหรือบางครั้งลูกลืมมันไป? ดุสิ ลูกกลายเป็นผู้ที่หลงลืมไปเป็นเวลา 63 ชาติเกิดแล้ว ในขณะที่ในหนึ่งชาติเกิดนี้ ลูกกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง ดังนั้นพ่อจึงถามลูกๆ ว่า ลูกจดจำคำสัญญาในวัยเด็กของลูกได้หรือไม่? ท่านได้ทำให้เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ย่ายดายมากสำหรับลูก โลกอยู่ในพ่อ ลูกมีทุกความสัมพันธ์กับพ่อผู้เดียว ลูกได้รับการบรรลุผลทั้งหมดจากพ่อผู้เดียว มีเพียงท่านผู้เดียวเท่านั้นที่สอนลูกและคอยหล่อเลี้ยงลูก ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ในท่านผู้เดียว ถึงแม้ว่าจะเป็นครอบครัว ครอบครัวของพระเจ้า ก็เป็นครอบครัวของพ่อผู้เดียวเช่นกัน ไม่ใช่ครอบครัวของพ่อที่แตกต่างกัน แต่เป็นครอบครัวเดียวเท่านั้น ในครอบครัวเช่นกัน ลูกมีความรักทางจิตวิญญาณต่อกัน ไม่ใช่แค่ความรัก มันคือความรักทางจิตวิญญาณ บัพดาตากำลังเตือนลูกถึงคำสัญญาที่ลูกให้ไว้เมื่อลูกถือกำเนิดมา ลูกได้ให้คำสัญญาอะไรอีกไหม? ทุกคนพูดกับพ่อจากหัวใจด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นว่า ทุกสิ่งเป็นของท่าน ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติเป็นของท่าน สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ให้แก่พ่อ ท่านได้มอบสิ่งนั้นไว้กับลูกเพื่อใช้

ในงานนั้น ลูกให้สิ่งเหล่านั้นแก่พ่อ ลูกได้ให้สิ่งนั้นแล้วใช่หรือไม่? หรือลูกนำกลับมาเล็กน้อย? เมื่อลูกนำกลับมา นั่นคือการไม่ซื่อสัตย์กับสิ่งที่ได้มอบไว้ให้แก่ลูก ลูกบางคนพูดในการสนทนาจากใจถึงใจว่า "จิตใจของฉันทุกซั่ม" "จิตใจของฉัน" มาจากไหน? เมื่อลูกได้อุทิศ "ของฉัน" ให้เป็น "ของท่าน" แล้ว "จิตใจของฉัน" มาจากไหน? ลูกทุกคนกลายเป็นจักรพรรดิที่ไม่มีแม่แต่เปลือกหอย ตอนนี้ไม่มีอะไรเป็นของลูกแล้ว ลูกไม่มีเปลือกหอยแต่ลูกก็กลายเป็นจักรพรรดิได้ เพราะเหตุใด? สมบัติที่มีค่าของพ่อได้กลายเป็นสมบัติที่มีค่าของลูก และดังนั้นลูกจึงเป็นจักรพรรดิใช่หรือไม่? สมบัติที่มีค่าของพระเจ้าคือสมบัติที่มีค่าของลูกๆ ดังนั้นบรรดาเจ้าจึงเตือนลูกถึงคำสัญญาของลูก อย่าทำให้ "ของท่าน" กลายเป็น "ของฉัน" พ่อพูดว่า: ในเมื่อพ่อได้ทำให้ลูกเจริญรุ่งเรืองด้วยสมบัติที่มีค่าของพระเจ้า ท่านจึงรับผิดชอบด้วยเช่นกัน ด้วยคำพูดไหน? "จงจดจำฉัน แล้วลูกมีสิทธิ์ที่จะได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด เพียงแค่จดจำฉัน" แล้วลูกก็พูดว่า "ฉันเป็นของท่านและท่านก็เป็นของฉัน" นี่คือคำสัญญาใช่หรือไม่? ดังนั้นพ่อจึงพูดว่า: จงใช้สมบัติที่มีค่าเหล่านี้เพื่อตัวลูกเองและเพื่อดวงวิญญาณทั้งหมด ยิ่งลูกใช้สมบัติที่มีค่าเหล่านี้มากเท่าไร สมบัติที่มีค่าก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น ลูกมีสมบัติที่มีค่าของพลังทั้งหมด ดังนั้นจงใช้พลังทั้งหมด อย่าเพียงแค่เก็บความรู้ไว้ในสติปัญญาของลูกว่า "ฉันเป็นผู้ทรงอำนาจ" แต่จงใช้พลังทั้งหมดเพื่อทำงานรับใช้ตามเวลา

ในซาร์ทของลูกๆ ส่วนใหญ่ บรรดาเจ้าได้เห็น ว่า หากลูกจดจำสองพลังได้ และใช้พลังเหล่านั้นในเวลาที่ต้อง ลูกจะอยู่อย่างเป็นอิสระจากอุปสรรคใดๆ เสมอ แล้วอุปสรรคก็จะไม่กล้าเข้ามาอยู่เบื้องหน้าลูก นี่คือการรับประกันจากพ่อ อันที่จริงแล้ว ลูกต้องใช้พลังทั้งหมด แต่เห็นได้ว่าในส่วนใหญ่ พลังของความอดทนและพลังของการตระหนักรู้เป็นสิ่งจำเป็น ลูกตระหนักรู้ทุกสิ่ง แต่มีความเอาใจใส่เล็กน้อยในการนำมาใช้ในรูปแบบปฏิบัติ นี่คือเหตุผลว่าทำไมเมื่อลูกตระหนักรู้ ใบหน้าและพฤติกรรมของลูกจึงเปลี่ยนไป ลูกมีความจริงใจและความกระตือรือร้นอย่างมาก "ใช่ ฉันตระหนักรู้แล้ว" แต่แล้วเกิดอะไรขึ้นต่อจากนั้น? ลูกทุกคนล้วนมีประสบการณ์ในสิ่งนี้ใช่หรือไม่? แล้วเกิดอะไรขึ้น? มีบางสิ่งบางอย่างที่ขาดหายไปในการนำสิ่งนั้นมาใช้ในรูปแบบของลูกในทุกขณะ เพราะลูกต้องกลายเป็นตัวของสิ่งนั้นที่นี้ การรู้บางสิ่งด้วยสติปัญญาของลูกเป็นอีกเรื่องหนึ่ง อย่างไรก็ตาม มีความจำเป็นที่จะต้องนำสิ่งนั้นมาใช้ในรูปแบบของลูก บางครั้งบรรดาเจ้ารู้สึกเมตตาต่อลูกบางคน พ่อเข้าใจว่าลูกไม่สามารถใช้ความพยายามได้ และดังนั้น แทนที่จะปล่อยให้ลูกทำสิ่งนั้น พ่อก็ต้องการที่จะทำสิ่งนั้นแทน อย่างไรก็ตาม ความลับของละครคือ ผู้ใดทำสิ่งใดก็ย่อมได้รับผลของสิ่งนั้นกลับมา เหตุนี้เองแม้ว่าบรรดาเจ้าจะให้ความร่วมมือแน่นอน แต่ก็ยังคงเป็นลูกๆ ที่จะต้องลงมือทำอยู่ดี

บรรดาเจ้าได้เห็น ว่า ลูกบางคนมีความคิดที่ดีมาก ในเวลาอมฤต บรรดาเจ้าได้รับพวงมาลัยของความคิดที่ดีมากมาย "ฉันจะทำสิ่งนี้ ฉันจะทำสิ่งนั้น ฉันจะทำอีกสิ่งหนึ่ง..." แม้แต่บรรดาเจ้าก็รู้สึกยินดีและพอใจ: ว้าว! ลูกๆ ว้าว! แล้วทำไมลูกถึงกลับมาอ่อนแอเมื่อต้องทำสิ่งนั้น? จะเห็นได้ว่าสาเหตุสำหรับสิ่งนั้นก็คือบรรยากาศในชุมนุมของครอบครัวบราห์มิน ในบางกรณีบรรยากาศก็อ่อนแอ และนั่นก็ส่งผลกระทบต่อลูกอย่างรวดเร็ว บาบาคอร์บอกลูกใหม่ว่าภาษาของพวกเขาคืออย่างไร? แล้วภาษาของพวกเขาก็อ่อนหวานมาก ภาษาของพวกเขาคือ "สิ่งนี้เกิดขึ้นตลอดเวลา สิ่งนี้เกิดขึ้นอยู่แล้ว..." ลูกควรมีความคิดอย่างไรในเวลาเช่นนั้น? เมื่อลูกคิดว่า "สิ่งนี้เกิดขึ้น สิ่งนี้ยังคงดำเนินต่อไป..." มันทำให้เกิดความประมาทไม่ระมัดระวัง ดังนั้น ในเวลานั้น ลูกต้องเปลี่ยนภาษานั้น "คำสั่งของพ่อคืออะไร? พ่อชอบอะไร? สิ่งที่คุณชอบคืออะไร? พ่อเคยพูดอย่างนี้หรือไม่? ท่านทำอย่างนี้หรือไม่?" เมื่อลูกจดจำระลึกถึงพ่อ ความประมาทความไม่ระมัดระวังก็จะจบสิ้นลง และจะมีความจริงใจและความกระตือรือร้น ความประมาทความไม่ระมัดระวังมีหลายประเภท ควรมีคลาสเกี่ยวกับเรื่องนี้ในบรรดาลูกๆ เอง ทำรายการขึ้นมา ประเภทที่หนึ่งคือความประมาทความไม่ระมัดระวังที่ธรรมดา และอีกประเภทหนึ่งคือความประมาทความไม่ระมัดระวังในรูปแบบที่สูงส่ง ดังนั้น ความประมาทความไม่ระมัดระวังจึงไม่ปล่อยให้มีความมุ่งมั่น และความมุ่งมั่นเป็นพื้นฐานของความสำเร็จ ด้วยเหตุนี้สิ่งนี้จึงยังคงอยู่ในความคิดของลูกและไม่กลายเป็นรูปของลูก

ดังนั้น วันนี้ลูกได้ยินอะไร? ลูกก็ได้รับการเตือนให้นึกถึงคำสัญญาของลูกแล้วใช่หรือไม่? ลูกให้คำสัญญาที่ดีเช่นนั้นที่แม้แต่บรรดาเจ้าก็พอใจเมื่อได้ยินคำสัญญานั้น อย่างไรก็ตามลูกไม่ได้รับคุณประโยชน์มากเท่ากับคำสัญญาที่ลูกให้ ดังนั้นนี่คือสิ่งที่บรรดาเจ้าต้องการ ลูกถามว่าบรรดาเจ้าต้องการอะไรจากลูกใช่หรือไม่? นี่คือนั่นที่บรรดาเจ้าต้องการ: จงกลับมาพร้อมเสมอก่อนเวลา เวลาไม่ควรเป็นนายของลูก ลูกเป็นนายของเวลา ดังนั้นบรรดาเจ้าจึงต้องการให้ลูกๆ กลับมาสมบุรณ์ก่อนเวลาและได้รับการเปิดเผยกับพ่อบนเวทีโลก

ลูกใหม่ๆ ที่มาพบบาบา ยกมือขึ้น! ยกมือขึ้นสูงๆ! โอเค บรรดาเจ้ารู้สึกยินดีที่ได้เห็นลูกใหม่ๆ ลูกที่มีโชคมาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิ์ในโชคของพวกเขา ดังนั้น ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดี! ตอนนี้ จากลูกใหม่ๆ ทั้งหมดที่มา เรามาดูกันว่า

ใครทำสิ่งมหัศจรรย์ แม้ว่าลูกจะมาทีหลัง ลูกก็สามารถก้าวไปข้างหน้าได้อย่างแน่นอน ผลลัพธ์ทั้งหมดไปถึงบัปเตดา
อัสเซ

ดับเบิลฟอเรนเนอร์: เป็นสิ่งที่ดีที่ลูกดับเบิลฟอเรนเนอร์ให้ความใส่ใจต่อตนเองและต้องงานรับใช้เป็นอย่างดีด้วยเช่นกัน
อย่างไรก็ตาม ลูกเพียงแค่ต้องเพิ่มบางสิ่งบางอย่างลงไป ลูกต้องขีดเส้นใต้เน้นย้ำไว้ ไม่ว่าลูกจะมีความคิดเกี่ยวกับการ
เปลี่ยนแปลงใดๆ - และด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้น และความกล้าหาญที่ลูกมี - เพียงแค่ขีดเส้นใต้เน้นย้ำอยู่
เรื่อยๆว่า: "ฉันต้องทำสิ่งนี้ ฉันต้องเปลี่ยนแปลง ฉันต้องเปลี่ยนแปลงตนเอง และเปลี่ยนแปลงโลก" ขีดเส้นใต้คำว่า
"ความมุ่งมั่น" อยู่เรื่อยๆครั้งแล้วครั้งเล่า อย่างไรก็ตาม บัปเตดาพอใจ: มีการขยายตัว และยังมีการเอาใจใส่ต่องานรับใช้
และต่อตัวลูกเองด้วย อย่างไรก็ตาม จะต้องมีการเอาใจใส่อย่างเต็มที่ มีการเอาใจใส่ แต่ระหว่างนั้นก็มีความตึงเครียด
เล็กน้อย และแน่นอนว่าสิ่งนั้นต้องจบสิ้นลง อย่างไรก็ตาม ลูกมีความกล้าหาญที่ดี ขอแสดงความยินดีสำหรับความกล้า
หาญของลูก ทุกคนที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้กับพ่อกำลังแสดงความยินดีกับลูกสำหรับความกล้าหาญของลูก ประทับใจ! อัสเซ

ลูกทุกคนกำลังนั่งอยู่ที่นี้ แต่บัปเตดาก็ได้รับความรักและการจดจำระลึกถึงมากมายจากลูกๆที่นั่งอยู่ห่างไกลออกไป และ
ในขณะที่หลอมรวมลูกๆแต่ละคนไว้ในดวงตาของท่าน บัปเตดาก็ให้พรมากมายจากหัวใจของท่านกับลูกๆแต่ละคน ไม่ว่า
จะมาจากบาร์ตหรือต่างแดน บาบาก็ได้รับการจดจำระลึกถึงจากลูกๆ มากมายผ่านจดหมายและอีเมล ทั้งหมดนี้ไปถึงبابา
แล้ว อัสเซ

บัปเตดาต้องการเห็นการฝึกดริลของลูกให้กลับมาปราศจากร่างในหนึ่งวินาที หากลูกต้องการสอบผ่านในเวลาสุดท้าย
การฝึกดริลนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น ในขณะที่นั่งอยู่ในชุมนุมที่ใหญ่โตเช่นนี้ ให้กลับมามั่นคงในสภาพของการอยู่
เหนือจิตสำนึกของร่างกายในหนึ่งวินาที อย่าให้สิ่งดึงดูดมาดึงดูดลูก (ดำเนินการฝึกดริล) อัสเซ

ถึงลูกๆทุกคนที่เพียรพยายามอย่างแรงกล้าในทุกหนแห่ง ถึงดวงวิญญาณพิเศษทั้งหมดที่ซ่อนแหวอยู่ในงานรับใช้ของการ
เปลี่ยนแปลงตนเองและการเปลี่ยนแปลงโลก ถึงทุกดวงวิญญาณที่เป็นคารมาโยคีที่สม่ำเสมอเช่นพ่อบราห์มา และเป็น
อิสระจากแรงดึงดูดของกรรมและอวัยวะใดๆ ถึงลูกๆที่ใกล้ชิดและหัดเทียบกับพ่อ และผู้ที่นำทุกความคิดและทุกคำพูดมา
ใช้ในรูปแบบที่ดีด้วยความมุ่งมั่น โปรดรับพรจากหัวใจของบัปเตดา และโปรดรับความรักและความระลึกถึงจากหัวใจด้วย
และนมัสเต

ถึงดาดีจี: ลูกกลับมาดีแล้ว แข็งแรงแล้ว โรคภัยไข้เจ็บหายไปแล้ว โรคภัยไข้เจ็บมาเยือนนมหาระตีเพื่อกล่าวอามลา
ลูกกำลังฝึกฝนอยู่ภายในเพื่อกลับมาคาร์มาทิต (ดาดีเจงกิล่าวว่าดาดีจีเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล)

ลูกมีเรื่องกังวลอะไรไหม? ลูกก็ไร้กังวลเช่นกัน ลูกทั้งสองกำลังเล่นบทบาทที่ดีมาก ดูสิ ลูกกลายเป็นเครื่องมือในการสวม
มงกุฎแห่งความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เหล่านี้คือมิตรร่วมทางของลูก เมื่อเห็นลูกทั้งหมดแล้ว พวกเขามีความจริงใจ
และกระตือรือร้น (เราจะทำอะไรบางอย่างในตอนนี้? บาบาควรให้แรงบันดาลใจบางอย่าง) บัปเตดาได้บอกลูกแล้วว่า
ช่อดอกไม้จากทุกอาชีพควรมานั่นคือไมค์และพลังด้วย ไม่ใช่แค่คนๆหนึ่งที่เป็นไมค์และคนที่มีการติดต่อเท่านั้น แต่เขา
ควรมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดด้วย ทำให้ช่อดอกไม้เช่นนั้นปรากฏออกมา แล้วกลุ่มนั้นจะกลายเป็นเครื่องมือในการรับใช้
พวกเขาจะกลายเป็นไมค์และลูกจะเป็นพลัง เมื่อ "بابา" ปรากฏออกมาจากหัวใจของพวกเขา ก็จะมีผลกระทบเกิดขึ้น นำ
พวกเขาเข้ามาสู่ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด ลูกมีการติดต่อกับพวกเขาเพียงบางครั้งเท่านั้น ดังนั้นความซาบซึ้งของพวกเขาจึง
ลดลงเล็กน้อย เมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้ ให้มีการเชื่อมโยงและความสัมพันธ์กัน และมันก็จะดี อัสเซ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่ง่ายดายและนำมาซึ่งการเติบโตโดยทำงานรับใช้ประเภทใหม่ๆและสูงส่งอยู่เสมอ
การทำงานรับใช้ของพระเจ้าด้วยความคิดของลูกเป็นวิธีการทำงานรับใช้รูปแบบใหม่และสูงส่ง ช่างเพชร
พลอยจะตรวจสอบเพชรพลอยของเขาทุกวันว่าสะอาดหรือไม่ เป็นประกายหรือไม่ และจัดวางอย่าง
เหมาะสมหรือไม่ ในทำนองเดียวกัน ในจิตใจของลูกทุกวันในเวลาอมฤต ให้ทอดสายตาของลูกด้วยความ
คิดของลูกต่อดวงวิญญาณที่มีการติดต่อกับลูก ยิ่งลูกจดจำพวกเขาในความคิดของลูกมากเท่าไร ความคิด
ของลูกก็จะยิ่งไปถึงพวกเขามากขึ้นเท่านั้น ด้วยการทำงานรับใช้รูปแบบใหม่นี้ในลักษณะนี้ จะทำให้ลูก
เติบโตขึ้นเรื่อยๆ พลังอันละเอียดอ่อนของโยคะที่ง่ายดายของลูกจะดึงดูดดวงวิญญาณมาหาลูกโดย

อัตโนมติ

คติพจน์: หลอมรวมเกมแห่งการหาข้ออ้าง และปล่อยให้ทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดมีขีดจำกัดปรากฏขึ้นมา

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: ฝึกฝนการอยู่ในสภาพสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อยู่อย่างสำรวจตน

พร้อมกับการไตร่ตรองความรู้แล้ว ให้กำหนดวันสำหรับการมีจิตใจที่นิ่งสงบหรือควบคุมการจราจรของจิตใจโดยการฝึกที่จะมีความคิดของความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์และการให้สภาวะเท่านั้น ยิ่งถูกทำการวิจัยค้นคว้าในขณะที่นั่งอยู่ในห้องแห่งการสำรวจตนของลูกมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับสัมผัสที่ดีที่สุดมากขึ้นเท่านั้น โดยผ่านการสัมผัสเหล่านี้จะทำให้ดวงวิญญาณมากมายได้รับประโยชน์

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 ของวันโยคะสากล ซึ่งพี่น้องชายหญิงทุกคนจะนั่งโยคะร่วมกันตั้งแต่เวลา 18.30 น. ถึง 19.30 น. และมีประสบการณ์ว่า: ฉันนั่งบนที่นั่งตรงกลางหน้าผาก เต็มไปด้วยทุกพลังของพระเจ้า เป็นดวงวิญญาณราชาโยคีที่สูงส่งที่สุด ผู้เอาชนะประสาทสัมผัสทางกายและผู้เอาชนะการกระทำบาป ตลอดทั้งวัน ให้รักษาความเคารพตนเองไว้: ฉันเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งและยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้เล่นบทบาทเป็นฮีโร่ในทั้งวงจร